

bevilges Købere af Landbrugsjord, forhøjet til henholdsvis 24 500 Kr. til Oprettelse af Husmandsbrug af almindelig Størrelse, 29 000 Kr. til større Brug og i ganske særlige Tilfælde 34 000 Kr. Den rentefri Del af Byggelaanene foreslaas i Stk. 3 forhøjet fra 50 pCt. til 60 pCt.

I Stk. 4 foreslaas det under Hensyn til de stærkt forøgede Byggeomkostninger, at der kun afdrages  $\frac{2}{3}$  af den rentefri Del af Byggelaanet med 0,8 pCt. aarlig af det samlede Byggelaan. Nedsættelsen af Afdraget fra 1 pCt. til 0,8 pCt. aarlig af det samlede Byggelaan er en Følge af den foreslaede Afdragsfritagelse.

I Stk. 5 foreslaas det, at den rente- og afdragsfri Del afskrives efter Forløbet af 20 Aar efter Byggelaanets Udbetaling. I Tilfælde af Ejerskifte, bortset fra Brugets Overdragelse til Ægtefælle og Livsarvinger, skal der dog ske Indbetaling af den rente- og afdragsfri Del, medmindre der i enkelte Tilfælde skønnes at være Anledning til hel eller delvis Fritagelse herfor.

Ifølge Stk. 6 gives der de ny Rente- og Afdragsbestemmelser tilbagevirkende Kraft til 1944—45 og 1945—46.

Bestemmelserne i Stk. 7 om Stamparceller er overensstemmende med de tilsvarende Bestemmelser i den gældende Lov, idet man ikke har fundet Anledning til at anvende de lempeligere Rente- og Afdragsbestemmelser paa Stamparceller.

Bestemmelserne i Stk. 8—10 svarer til de nu gældende Bestemmelser.

I den gældende Lovs § 16, Stk. 8, bestemmes det, at „Halvdelen af det Tab, Jordfonden lider som Følge af Rentefriheden, dækkes af Statskassen“. Ligeledes indeholdt § 16 i Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934 om Oprettelse og Udvidelse af mindre Landbrug m. v. efter den ved Lov Nr. 357 af 26. August 1941 om Ændring i og Tillæg til nævnte Lov givne Formulering en tilsvarende Bestemmelse om, at „det Tab, som Jordfonden maatte lide som Følge af, at den rentefri Del af Byggelaanet forhøjes fra  $\frac{1}{4}$  til  $\frac{1}{3}$  dækkes af Statskassen“.

Jævnside med disse Bestemmelser om Refusion til Jordfonden er der ved Tekstanmærkning til § 26 paa Finanslovene 1935-36—1945-46 gennemført Bestemmelser, om Tabsrefusion fra Jordfonden, idet der ved nævnte Tekstanmærkninger er givet Bemyndigelse for Finansministeren til at afholde Tab paa Husmandsbrug, oprettet i Henhold til Lov af 24. Marts 1899 og senere Tillægslove, af Jordfondens Midler. I Medfør af denne Bemyndigelse er Jordfonden i

Finansaarene 1934-35—1944-45 blevet debiteret for i alt ca. 5 900 000 Kr., medens den i Husmandslovgivningen omhandlede Refusion til Jordfonden endnu ikke er foretaget.

Under Hensyn til blandt andet Jordfondens nuværende finansielle Stilling og det betydelige administrative Arbejde, der er forbundet med ovennævnte dobbelte Sæt Refusionsregler, har Finansministeriet foreslaaet og Landbrugsministeriet tiltraadt, at disse søges ophævet. I Overensstemmelse hermed er en tilsvarende Bestemmelse ikke medtaget i den ny § 16, medens Finansministeriet ved Forslag til Tillægsbevillingsloven for 1945—46 søger Bemyndigelse til for Finansaarene 1941-42—1945-46 at lade Godtgørelse til Jordfonden af de i Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934 § 16, jfr. Lov Nr. 357 af 26. August 1941 § 3 og i Lov Nr. 150 af 29. Marts 1943 § 16, Stk. 8, omhandlede Rentetab paa Byggelaan til Husmandsbrug bortfalde, samt til at Refusion fra Jordfonden for Tab paa Husmandsbrug, oprettet i Henhold til Lov af 24. Marts 1899 og senere Tillægslove (senest Lov Nr. 150 af 29. Marts 1943), ophører ved Bortfald af den paa Finanslov 1945—46 til § 26 som Nr. 13 optagne Tekstanmærkning for nævnte Finansaar og fremtidigt.

#### Til § 4.

Af Hensyn til den foreslaede Ændring af Lovens § 66, Stk. 5, jfr. Forslagets § 6, foreslaas § 60, Stk. 2, erstattet med Bestemmelser, der er ligelydende med Reglerne i § 3, Stk. 1 og 2, i Lov Nr. 137 af 13. April 1938 om Tillæg til Lov om Statshusmænds Rentebetaling.

#### Til § 5.

Konjunkturbestemt Rente forudsætter, at saadan Rente svares over et længere Tidsrum, saaledes at Kreditor faar Udsigt til senere, naar Konjunkturerne bedres, gennem en højere Rente at indvinde, hvad der tilsættes ved den lavere Rente under de ringere Konjunkturer. Ud fra dette Synspunkt er det forbudt en Debitor, der har valgt konjunkturbestemt Rente, at indfri Gælden eller betale større Afdrag paa denne end oprindeligt fastsat, idet han derved kan unddrage sig den højere Rente under stigende Konjunkturer. Ekstraordinær Indfrielse kan dog tillades paa Betingelse af Efterbetaling af det Beløb, hvormed de Renter, der skulde have været betalt, hvis Renten ikke var omregnet, overstiger de efter Renteomregningen betalte Renter,